

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 244/16.2.2023г.

гр. Пазарджик, 16.02.2023 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIII-ти състав в публично съдебно заседание на 30.01.2023 г., в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕВА ПЕЛОВА

при секретаря Янка Вукева, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 414/2021 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от АПК, във връзка с чл. 215, ал.1 от ЗУТ.

Образувано е по жалба от В.Х.Т., срещу Разрешение за строеж № 36/22.12.2020 г., издадено от главния архитект на Община Брацигово, област Пазарджик, издадено на З.С.Д. за строеж: „Пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда“, V категория, на вилна сграда № 130, кв. 2 по РП на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното разрешение за строеж, както и за издаването му в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалните разпоредби. Твърди, че е заинтересовано лице по смисъла на чл. 149 от ЗУТ, което има правен интерес да подаде жалба срещу разрешението за строеж, тъй като е собственик на вилна сграда № 126, която се намира в същия урегулирания поземлен имот (УПИ), в който е ситуирана и вилна сграда № 130, за която е издадено процесното разрешение за строеж /РС/. В жалбата се твърди, че разрешението за строеж е лишено от предмет, тъй като сградата, чието пристрояване и надстрояване са разрешени, не съществува. Сочи се, че е налице нарушение на чл. 182, ал. 1 от ЗУТ, тъй като лицето, на чието име е издадено РС, не притежава право на строеж, респективно на пристрояване и надстрояване. Твърди се, че е налице неспазване на изискванията за разстояния и прилежаща площ. Прави се искане за обявяване нищожността на оспорения административен акт, а в условията на евентуалност за отмяна на оспорения акт, претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., който поддържа жалбата, моли за нейното уважаване и отмяна на РС. В представени писмени бележки по делото доразвиват съображенията си за

наличие на правен интерес от оспорване на акта, както и за неговата незаконосъобразност, като издаден в противоречие с процесуалните правила и материалния закон.

Ответникът – главният архитект на община Брацигово в съдебно заседание се представлява от юрк. С., който моли жалбата да бъде отхвърлена. В представени по делото писмени бележки, излага подробни съображения за недопустимост на жалбата, моли за прекратяване на производството. Счита, че жалбоподателят не е заинтересовано лице по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, тъй като вилната сграда, за която е издадено процесното РС, се намира в УПИ VI, по регулационния план на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово, който имот е предвиден за „комплексно застрояване“, с оглед на което имотът представлява голям урегулиран поземлен имот по смисъла на чл. 22, ал. 1 от ЗУТ. Алтернативно излага възраженията за неоснователност на жалбата, тъй като оспорения акт е издаден съобразно закона, от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила. Моли за отхвърляне на жалбата, прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Конституираната заинтересована страна - З.С.Д., се представлява от адв. А. и адв. А., които оспорват жалбата, като недопустима, алтернативно навеждат доводи за нейната за неоснователност. Претендират присъждане на разноски. В представени по делото писмени бележки излагат подробни съображения за недопустимост на жалбата. Считат, че жалбоподателката няма пряк правен интерес от оспорване на акта и не е активно легитимирана да го обжалва, тъй като не попада в кръга лица, посочени в чл. 149, ал. 2, т. 1, вр. чл. 22, ал. 1 от ЗУТ, което намирало опора в изготвената по делото съдебно-техническа експертиза (СТЕ).

Административен съд – Пазарджик, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбо.В.Х.Т. се легитимира като собственик на вилна сграда № 126, находяща се в УПИ VI – за индивидуален вилен комплекс, кв. 2, по регулационния план на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово.

Заинтересованата страна З.С.Д. се легитимира като собственик на вилна сграда № 130, находяща се в УПИ VI – за индивидуален вилен комплекс, кв. 2, по регулационния план на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово.

Въз основа на подадено заявление от З.С.Д., ***/22.12.2020 г., за строеж: „Пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда“, V категория, на вилна сграда № 130, кв. 2 по РП на летовище „Васил

Петлешков“, община Брацигово, което не е съобщавано на жалбоподателката.

По делото са приети като доказателства скица (виза за проектиране) № 214/21.10.2020 г. на вилна сграда № 130, инвестиционен проект за обект „Пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда“ на вилна сграда № 130, кв. 2 по РП на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово, част „Архитектура“, „Конструкции“, „Електрически инсталации“, „Отопление, вентилация, климатизация“, „ВиК“, „Пожарна безопасност“, „Геодезия“, „План по безопасност и здраве“ и Комплексен доклад за оценка на съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания към строежите, изготвен от „Гарант – 2000“ ООД.

Представен е договор № Д-118 от 08.12.2020 г. за учредено право на пристрояване и надстрояване на законно построена едноетажна полумасивна вилна сграда с пл. номер 130 по регулационния план на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово, сключен между община Брацигово и З.С.Д..

По делото е прието писмо с изх. № ПЗ-819-02-638 от 08.07.2021 г. от Дирекция за национален строителен надзор, съгласно което в РДНСК Пазарджик и ДНСК-ЦУ не са представени данни от община Брацигово за обявяване на процесното РС на община Брацигово, като собственик на УПИ VI, в кв. 2 по РП на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово, от което следвало, че строителството, разрешено с процесното РС е започнало незаконосъобразно, преди влизането в сила на същото.

Като доказателства по делото е прието писмо с изх. № 94В-1195-1#1 от 30.10.2020 г. от Община Брацигово, в отговор на сигнал с вх. № 94В-1195-1/29.10.2020 г., съгласно което след извършена проверка на място от служители на Община Брацигово, е констатирано премахване на съществуваща вилна сграда с пл. 130 в кв. 2 по плана на летовище „Васил Петлешков“, като мястото на вилата е изчистено, основите са премахнати и е оставен само съществуващият изкоп.

Видно от писмо изх. № С-47 от 21.06.2021 г. на Регионална инспекция по околната среда и водите – Пазарджик, вилна сграда № 130 и строителните дейности, свързани с нейното изграждане, не са проведени в изискуемите от закона процедури по оценка за съвместимост по реда на чл. 31, ал. 1 от ЗБР и ЗООС.

По делото са разпитани свидетелите Ангел З., Пенка Т. и Костадин Манчев. Свидетелят З., собственик на вила в м. „Атолука“, твърди, че към момента пред вилата на жалбоподателката се извършва строеж, като старата вила е съборена до основи есента или зимата на 2020 г. Посочва, че заради строежа няма достъп до вилата на жалбоподателката. Свидетелката Т., притежаваща вила съседна на вилата на жалбоподателката, твърди, че вила № 130 преди да бъде закупена от З.Д. е била пред разпадане, като северната ѝ част е била почти разрушена. Посочва, че вилата е била от кал и пръст и цялата е била надупчена.

Сочи, че не знае кога точно е съборена старата вила, като до 20 октомври 2020 г. вилата не е била съборена.

Свидетелят Манчев, който има сключен договор за строителство със З.Д., твърди, че когато е отишъл на място вилата на Д. не е била там, като теренът е бил изчистен.

За изясняване на делото от фактическа страна, е допусната и приета СТЕ, от заключението на която се установява, че в УПИ-VI – за индивидуален вилен комплекс в кв. 2 по сега действащия кадастрален и регулационен план на летовище „Васил Петлешков”, община Брацигово, одобрен със заповед № 86/28.01.1988 г., са изградени сгради от основното застрояване с рекреационно предназначение. Разположението на сградите е разрешено и предвидено в плана, като свободно стоящо ниско застрояване. Експертът посочва, че за обект „Пристройка и надстройка на съществуваща вилен сграда” в имот с пл. № 130 в кв. 2 по плана на летовище „Васил Петлешков”, община Брацигово, е изготвен и одобрен инвестиционен проект на 12.11.2020 г. от гл. архитект на община Брацигово, при условията на чл. 142, ал. 6, т. 2 от ЗУТ, след което е извършен и комплексен доклад за оценка на съответствието на проекта.

Проектът е одобрен със следните параметри и указания: Застроена площ на първи етаж от 69,90 м.кв. и покрита тераса на площ от 10,15м.кв., застроена площ на подпокривно пространство от 47,80м.кв. и разгъната застроена площ от 117,70 м.кв.

Към съществуваща едноетажна вилен сграда със застроена площ от 30,00 м.кв., разрешена с ОПС, е допълнена площ за ОПС от 87,70 м.кв.

Съгласно проекта, в приложено към него конструктивно становище и в доклада за оценката на съответствието на проекта, е прието старата сграда за компрометирана и опасна за ползване, поради което следва да се демонтира и изгради нова сграда, изместена и ситуирана на проектираната улична регулация.

Със заповед № 86/28.01.1988 г. на председателя на ИК но ОНС гр. Пазарджик, бил одобрен застроителният план на вилен зона „Васил Петлешков” – Брациговска община, на основание чл. 75, ал. 1, т. 1 от ППЗТСУ, с направени корекции от комисията по чл. 71 от ППЗТСУ. Вещото лице не открило следващи изменения и промени в одобрения застроителен план. Съгласно последният сградата с пл. № 130 се запазва в същото положение, в което е изградена и съществувала към 1988 г., със застроена площ от 30,00 м.кв. на един етаж. За сграда с пл. № 130, с площ от 30 м.кв., е предвиден траен градоустройствен статут, с оглед на което е допустимо и възможно пристрояване и надстрояване от конструктивна гледна точка с площ от 87,70 м.кв. Както е установено и в комплексния доклад към проекта, сградата е в лошо състояние, не отговаря на действащите строителни правила и норми и трябва да бъде демонтирана. Вещото лице посочва, че при огледа на място е констатирал, че старата сграда с пл. № 130 е премахната и разрушена и на терена е започнат строеж на нова сграда, като са изпълнени ивични

армирани бетонови основи и фундаменти с размери 10,05/6,95 м.л. и височина от нивото на прилежащия терен от 0,20 до 1,30 м.л. Строежът отстои в основата на 8,70 м.л. средно от сграда с пл. № 126 и на 5,63 м.л. от сграда с пл.№ 131.

Експертът посочва, че съгласно скица-виза по чл. 140 от ЗУТ с № 214/21.10.2020 г. на гл. архитект на община Брацигово, е разрешено проектиране на пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда с пл. №130, по указани линии на застрояване и при следните определени разстояния:

- до сграда с пл. № 126 на разстояние равно на Н стреха на същата сграда, което съгласно изготвен проект в част фасада от юг е 5,40 м.л.

- до сграда с пл. № 131 на разстояние от 5,00 м.л.

Посочено е, че съгласно застроителния план разстоянията са от 5,00 м.л. до сграда с пл.№ 131 и от 10,20 м.л. до сграда с пл. № 126.

Вещото лице посочва, че в случай, че проектът бъде реализиран достъпът от юг през по-полегатия терен ще бъде прекъснат. Експертът е категоричен, че издадената скица-виза за проектиране № 214/24.10.2020 г. запазва съществуващото застрояване на сграда с пл. № 130, одобреният проект не я запазва, напротив предвижда премахването ѝ.

В заключението е разяснено значението на „Индивидуален вилен комплекс“, а именно: застрояване на групи от сгради, които се разполагат свободно стоящи или допрени една в друга, в обособен като отделен урегулиран поземлен имот, в който са построени индивидуални вилни сгради, обслужващи собствениците и обитателите при спазване на изисквания на контролиран достъп за външни лица.

От отговорите на вещото лице на поставените му въпроси в съдебно заседание, проведено на 15.11.2021 г., става ясно, че разрешението за строеж не отговаря на предвижданията на архитектурния проект. Също така експертът посочва, че вилата на жалбоподателката с още пет други вилни сгради попадат в един голям УПИ под № 6 за „Индивидуален вилен комплекс“. Сградите са разположени свободно стоящи, не са свързани помежду си и достъпът до тях се осъществява от всички страни.

По делото е прието и допълнително заключение на СТЕ, съгласно което процесното РС не е издадено въз основа на подробен устройствен план – план за регулация и застрояване по чл. 110, ал. 4 от ЗУТ за „Преструктуриране на жилищни комплекси на промишлени, курортни, туристически и други селищни образувания“, което представлява промяна на тяхната структура и застрояване, в т.ч. за образуване на урегулирани поземлени имоти за съществуващи и за нови сгради за обществено озеленяване, както и за друго предназначение. Същото е издадено на основание чл. 140 от ЗУТ, върху извадка от действащ ПУП, с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и нанесени линии на застрояване към

съседните сгради. Експертът посочва, че за летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово не е приет ПУП-ПРЗ по чл.110, ал. 4 от ЗУТ, тъй като същият е приет по реда на ЗТСУ /отм. /, съгласно Заповед № 86/28.01.1988 г. на председателя на ИК на ОНС гр. Пазарджик, с която са одобрени кадастралният, застроителният и регулационните планове на вилна зона „Васил Петлешков“ – Брациговска община, на основание чл. 75, ал. 1, т. 1 от ППЗТСУ, с направени корекции от комисията по чл. 71 от ППЗТСУ, като следващи изменения и промени в одобрения застроителен план не са открити и не са представяни на експерта.

От допълнителното заключение става ясно, че издадено РС за обект „Пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда“ с пл. № 130 в кв. 2 по регулационния план на летовище „Васил Петлешков“, Община Брацигово попада в границите на Курортно устройствената зона и е извън обхвата на границите, определени за защитени територии по одобрения през 2017 г. Общ устройствен план на Община Брацигово. Посочено е, че теренът на процесния имот попада в границите, определени за защитени зони от мрежата на „Натура 2000“, както следва:

а/ в защитена зона BG0001030 „Родопи-Западни“ за опазване на природните местообитавания и на дивата флора и фауна;

б/ в защитена зона BG0002063 „Западни Родопи“ за опазване на дивите птици.

Вещото лице изяснява също така, че общият устройствен план, приет с Решение № 380, взето с Протокол №26/09.11.2017 г. на Общински съвет – Брацигово, е съгласуван при приемането си с РИОСВ и за дейностите по изграждане на вилни сгради има положително становище на изготвени към него:

-Доклад за Екологична оценка на ОУП на Община Брацигово;

-Доклад за оценка на степента на въздействие върху защитените зони на ОУП на Община Брацигово.

За изясняване на фактите по делото, е допусната и приета СТЕ, изготвена от арх. Е.Т. А.Х., според заключението на която съхраняваният в община Брацигово инвестиционен проект по част „Архитектурна“, е надлежно одобрен. Върху текстовата и графични разработки е поставена резолюция, съгласно разпоредбата на § 3, т. 6 от ДР на Наредба № 4 за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти (Наредба № 4), но не се открива нанесена резолюция „Съгласувам“ в съответствие с § 3, т. 7 от ДР на Наредба № 4 във връзка с чл. 142, ал. 1 от ЗУТ. Също така одобреният инвестиционен проект по част „Архитектурна“, не е подпечатан с печат на общинска администрация, така, както изисква нормата на чл. 145, ал. 3 от ЗУТ. Експертът посочва, че инвестиционният проект, съхраняван в община Брацигово, в останалите му проектни части – „Конструктивна“, „Електрическа“, „Водоснабдяване и канализация“, „Отопление, вентилация, климатизация“, „Геодезическа“ и „Пожарна безопасност“, не е одобрен по надлежния ред. Върху текстовите и графични разработки липсва резолюция, от която да е видно, че същите

са одобрени – положен е единствено и само печат на „Общинска администрация – Дирекция СА“ и дата „12.11.2020 г.“. Вещото лице посочва, че изискуемата, съгласно чл. 3, ал. 1, т. 6. от Наредба № 4 проектна част „План по безопасност и здраве“, е представена за одобряване заедно с инвестиционния проект, но същата не е одобрена по надлежния ред. Върху челния лист на проекта по част „План по безопасност и здраве“, е положен единствено и само печат на „Общинска администрация – Дирекция СА“ и дата „12.11.2020 г.“.

От експертизата се установява, че единствено част „Архитектурна“ на инвестиционния проект за обект „Пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда“ в УПИ VI, кв. 2, по плана на лет. „Васил Петлешков“, общ. Брацигово, е одобрена по надлежния ред от главния архитект на община Брацигово. За инвестиционния проект за обект „Пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда“ в УПИ VI, кв. 2, по плана на лет. „Васил Петлешков“, общ. Брацигово, който не е одобрен по надлежния ред, главният архитект на община Брацигово, съгласно разпоредбата на чл. 148, ал. 2 от ЗУТ и в разрез с изискването на чл. 148, ал. 4, изречение първо от ЗУТ, е издал административен акт – Разрешение за строеж № 36/22.12.2020 г.

По делото е прието и допълнително заключение от в.л. Б.Г., към което е представена комбинирана скица М 1:250 на част от УПИ VI, кв. 2, по сега действащия кадастрален и регулационен план на летовище „Васил Петлешков“, общ. Брацигово, ведно с изградени сгради от основното застрояване с рекреационно предназначение с пл. № 126, 127, 130 и 131, от която е видно местоположението на премахнатата сграда с пл. № 130, местоположението на новия строеж, очертаното застроително петно от скицата-виза и разстоянията между сградите. Вещото лице е определило и разстоянията между сградите, съгласно „Схематичните положения за определяне разстоянията между сградите при комплексно застрояване“, определени в Приложение №2 към чл.81 от Наредба №7 за ПНУОВТУЗ, както следва: 1/ По скицата-виза, посочено в положение № 8:

Към сграда № 126 измерено разстояние от 8,10 м.л., при норма 5,40м.л. $L = H$ - когато сградите са с височина до 27м.л.

Към сграда № 131 измерено разстояние от 3,15м.л.

2/ По застройката, установена на място, посочено в положение № :

Към сграда № 126 измерено средно разстояние от 8,10м.л., при норма 8,1 Ом.л. $L = L1 + L2$, като $L1$ е най-малко= H , $L2$ е най-малко $2H$.

Към сграда № 131 измерено средно разстояние от 5,64м.л.

По делото е допусната и приета СТЕ изготвена от арх. Д.Д., съгласно което скицата - виза е запазила характера, вида и местоположението на предвидените пристрояване и надстрояване на съществуващия имот № 130. Вещото лице посочва, че представеният проект в неговото ситуационно решение (лист А1/9) не спазва дадената скица с виза с нейните линии на задължително застрояване, променя

конфигурацията и местоположението на определеното петно – разполага го по югоизточната регулационна линия – в контраст със съществуващите вилни сгради (всички с обеми в посока север-юг) и не включва съществуващия дървен павилион 130, за който е установено, че е с „траен градоустройствен статут“. Обемното ситуиране представлява несъобразяване със скицата с виза и представлява фактически изменение на действащия застроителен план.

В съдебно заседание експертът уточнява, че начинът на ситуиране на процесния строеж, не съответства на указаното в скицата-виза, тъй като строителството се е разпротряло извън определеното петно за застрояване, до голяма близост с другите имоти. Експертът посочва, че както в проекта, така и във визата не е посочено каква е височината на сградата с покрив, което е било първоначално изискваното със скицата - виза разстоянието между новия строеж и сградата на жалбоподателите от северния край заради височината. Относно застрояването, което е предвидено по инвестиционния проект, експертът пояснява, че от ситуационното решение на обекта се вижда, че новият обект е върху стария обект и отчасти го поема, отчасти не. От скицата – виза старият обект изцяло влиза в зоната на новия строеж. Счита, че е било абсолютно невъзможно старият строеж да се запази. По конструктивни съображения самата скица – виза не го пази, а го инкорпорира в новия обем, но това, което е направено, не инкорпорира стария обем в новия такъв.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на Административен съд – Пазарджик, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Разрешение за строеж № 36/22.12.2020 г., издадено от гл. архитект на Община Брацигово, област Пазарджик, издадено на З.С.Д. за строеж: „Пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда“, V категория, на вилна сграда № 130, кв. 2 по РП на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово.

Съдът приема, че е сезиран с процесуално недопустима жалба, подадена от лице без правен интерес за оспорване на процесното РС, поради следните съображения:

За да възникне правото на жалба срещу един административен акт, съответното лице следва да бъде заинтересовано по смисъла на закона. Заинтересовано лице е това, на което актът е накърнил права или законни интереси, като някои закони определят кръга на заинтересованите лица. В конкретния случай, доколкото се касае за оспорване на РС, кръгът на заинтересованите лица е разписан в ЗУТ. Посоченият закон, съобразно акта, който подлежи на оспорване, регламентира различен кръг заинтересовани лица. В случая лицата, процесуално легитимирани да оспорват разрешенията за строеж са посочени в разпоредбата на чл. 149, ал. 1 от ЗУТ. Съгласно посочената норма, заинтересовани лица са

следните: в случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж – възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон, а в случаите на строежи в квартали и имоти по чл. 22, ал. 1 – възложителят и собственикът на земята; в случаите на преустройство и промяна на предназначението на заварен строеж – лицата по чл. 38, ал. 3 и 4 и чл. 39, ал. 2; в случаите по чл. 185, ал. 1 – собствениците и носителите на ограничени вещни права на преустройваните обекти, помещения или части от тях; в случаите по чл. 185, ал. 2 собствениците и носителите на ограничени вещни права в сградата, съответно собствениците в етажната собственост.

Тази разпоредба лимитативно посочва кои лица са правно легитимирани, съответно заинтересовани и процесуално легитимирани да обжалват РС. Посочената разпоредба от ЗУТ е специална по отношение на АПК и следва съдът да се съобрази с изчерпателно посочените лица с правен интерес за обжалване, а не да разширява техния кръг, прилагайки общите разпоредби на АПК. Правото на оспорване на индивидуалните административни актове, визирано в общата разпоредба на чл. 147, ал. 1 от АПК, следва да се преценява в контекста на разпоредбите на специалния закон – ЗУТ, на основание на което е издаден административният акт. Целта на съдебно-административното обжалване е чрез отмяна да се отстранят неблагоприятните преки правни последици, които обжалваният административен акт налага в правната сфера на оспорващия. Ако законодателят не предвиждаше ограничение относно заинтересованите да обжалват РС лица, то нямаше да предвиди изрична разпоредба в тази насока и приложение би намерила общата разпоредба на АПК относно кръга на заинтересованите лица. Законодателят е предвидил лимитативно определени лица, които имат право да оспорят РС, като съвсем преднамерено кръгът на заинтересованите лица за оспорване на РС е стеснен. РС е последен етап от разрешителния режим за извършване на строежите, като всеки предходен етап е с по-разширен кръг лица с право на оспорване, за да се стигне до РС, за оспорването на което кръгът на лицата е значително ограничен.

От събраните по делото доказателства, в т.ч и заключенията на назначените и приложени по делото СТЕ, които съдът кредитира изцяло като обосновани и компетентни, настоящият съдебен състав приема, че не е налице нито една от изброените в разпоредбата на чл. 149, ал. 2 от ЗУТ хипотези, легитимиращи жалбоподателката като заинтересовано лице, имаща правен интерес да оспори издаденото РС.

По делото е безспорно, че имотът на жалбоподателката се намира в същия УПИ, в който е и имотът, за който е издадено процесното РС, а именно УПИ VI, кв. 2, по регулационния план на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово. Жалбоподателката е собственик на вилна сграда № 126, разположена в горепосочения УПИ, но не и на

земята, върху която вилната сграда е построена. По делото е установено, че собственик на земята е Община Брацигово.

Съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ заинтересовани лица по ал. 1 в случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж са възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон, а в случаите на строежи в квартали и имоти по чл. 22, ал. 1 – възложителят и собственикът на земята.

Разпоредбата на чл. 22, ал. 1 от ЗУТ предвижда, че в квартали и в големи урегулирани поземлени имоти застрояването може да бъде комплексно, с разполагане на групи от сгради с различно предназначение, свободно стоящи или свързани.

Съгласно подробния устройствен план, одобрен със Заповед № 86 от 28.01.1988 г. на Общинския народен съвет – Пазарджик, в УПИ VI е предвидено застрояване на индивидуален вилен комплекс – комплексно застрояване. Съгласно приетата по делото съдебно-техническа експертиза „индивидуален вилен комплекс“ представлява застрояване на групи от сгради, които се разполагат свободно стоящи или допрени една в друга, в обособен като отделен урегулиран поземлен имот, в който са построени индивидуални вилни сгради, обслужващи собствениците и обитателите, при спазване на изисквания на контролиран достъп за външни лица. Съгласно § 5, т. 23 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ „комплексно“ е застрояването в големи урегулирани поземлени имоти на групи от сгради, които се разполагат свободно стоящи или допрени една до друга.

С оглед на горното, УПИ VI, в който е разположена вилната сграда, по отношение на която е издадено процесното РС, представлява голям УПИ по смисъла на чл. 22, ал. 1 от ЗУТ. Това обстоятелство е посочено и от в.л. Б.Г. при изслушването му в открито съдебно заседание на 15.11.2021 г. Както беше посочено по-горе в тези случаи активно процесуално легитимирани да оспорват процесното РС, са собственикът на земята и възложителят на строежа. Изложеното обосновава извод, че жалбоподателката не попада в кръга на заинтересуваните лица по чл. 149, ал. 2, т. 1 от ЗУТ.

На последно, но не по важност място действително от доказателствата по делото, се установява, че вилата на жалбоподателката се намира в един УПИ с процесния строеж, но това обстоятелство е релевантно единствено при възникване фигурата на заинтересовано лице в производството по одобряване на подробните устройствени планове и на техните изменения, по реда на чл. 131 от ЗУТ, но не и в процедурата по оспорване на РС. Неотносими към предмета на делото са възраженията на жалбоподателката, относно вида на процесния строеж, доколкото подобни твърдения следва да бъдат обсъждани в производство, различно по характер от настоящото.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбоподателката не разполага с активна процесуална легитимация да обжалва РС, поради което даденият ход по същество на делото следва да бъде отменен, жалбата следва да се остави без разглеждане, а производството по делото прекратено.

Предвид изхода на делото на жалбоподателката не се дължат разноски.

На ответника се дължат разноски, като същият претендира такива за юрисконсултско възнаграждение. При определяне на размера му, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като отчете всички обстоятелства по делото намери, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 150 лв.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на заинтересованата страна З.С.Д., се дължат разноски. Последната претендира разноски в размер на 2 160 лв. адвокатско възнаграждение и 30 лв. разноски за държавна такса за частна жалба, съгласно представен списък, фактура и платежно нареждане за извършено плащане. Претендираният адвокатски хонорар не се явява прекомерен, като съдът съобрази, че делото се отличава с фактическата и правна сложност, по него са провеждани многократно съдебни заседания, изслушани са множество експертизи, с участието на процесуалния представител на заинтересованата страна, вкл. и неговата процесуална активност.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд – Пазарджик, XIII-ти състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ хода по същество на делото, даден с протоколно определение от 30.01.2023 г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на В.Х.Т., срещу Разрешение за строеж № 36/22.12.2020 г. на Главния архитект на Община Брацигово, обл. Пазарджик, издадено на З.С.Д. за строеж: „Пристройка и надстройка на съществуваща вилна сграда“, V категория, на вилна сграда № 130, кв. 2 по РП на летовище „Васил Петлешков“, община Брацигово.

ОСЪЖДА В.Х.Т., ЕГН ***** да заплати на главния архитект на община Брацигово сумата от 150 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА В.Х.Т., ЕГН ***** да заплати на З.С.Д., ЕГН ***** сумата от 2 190 лв., представляваща съдебно-деловодни разноски.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 414/2021 г. по описа на Административен съд – Пазарджик, XIII-ти състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: